

SKO.OS/41.9/30/2025/394/AK

Katowice, dnia 4 kwietnia 2025 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r., Poz. 570), art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 572)

po rozpatrzeniu odwołań: z 19.12.2024r. P.P. i , z 19.12.2024r. P.P. i , z 19.12.2024r. P. wniesionych od decyzji z 3.12.2024r. nr. spr. OŚ-II.6220.47.2024 działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Jastrzębie Zdrój Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta Jastrzębia Zdroju w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach na działce o nr ewid. 2407/70”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

Członek składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 kwietnia 2024 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją, po ponownym rozpatrzeniu sprawy w związku z decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z 16.09.2024r. nr SKO.OS/41.9/382/2024/10249/RN, organ I instancji orzekł jak to wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołania od ww. decyzji wniosły strony wymienione powyżej w komparycji niniejszej decyzji. W odwołaniach tych strony:

1. zarzuciły niezgodność zaskarżonej decyzji z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Żory wskazując, że w przedstawionej przez Inwestora dokumentacji złożonej w Urzędzie Miasta Żory (np. strona 34, 38), Inwestor wskazuje, iż przedsięwzięcie polegało będzie m.in. na: „...8h pracy zakładu, kiedy to przewiduje się prowadzenie odzysku polegającego na mieleniu odpadów z tworzyw sztucznych w celu wytworzenia...”, „Inwestor planuje również prowadzenie odzysku odpadów o kodach: 15 01 02 stanowiących palety i skrzynki z tworzyw sztucznych oraz worki typu big-bag, polegające na przygotowaniu odpadów do ponownego ich użycia”, zaś przedmiotowy teren objęty jest mpzp (Uchwała Rady Miasta Żory nr 244/XIX/16 wraz ze zmianą z 2018r. i z dnia 29.07.2021r.), który w pierwotnej wersji z 2016r. w § 6 ust. 1 pkt 13 lit. a przewidywał możliwość realizacji na przedmiotowej nieruchomości m. in.: „PRODUKCJI, PRZETWÓRSTWA (W TYM ODZYSKU I UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW) LUB MONTAŻU”, natomiast obecnie zgodnie z § 1 ust. 3 pkt. 3 uchwały nr 449/XXXII/21 z dnia 29.07.2021 nadającym nowe brzmienie § 6 ust. 1 pkt 13 lit. a mpzp z 2016r., na terenie tym przewidziano możliwość realizacji: „PRODUKCJI, PRZETWÓRSTWA (W TYM ZBIERANIA I PRZETWARZANIA ODPADÓW) LUB MONTAŻU”. Tym samym celowo wykreślony został zapis umożliwiający prowadzenie działalności polegającej na ODZYSKU odpadów, a zatem zdaniem stron planowana inwestycja stoi w sprzeczności z wyżej wymienionymi zapisami mpzp;
2. wyraziły troskę o środowisko naturalne i dobro lokalnej społeczności wskazując, że zaskarżona decyzja nie uwzględnia kluczowych aspektów wpływu planowanej inwestycji na otoczenie i lokalnych mieszkańców

oraz zwróciły uwagę na istniejący konflikt społeczny z mieszkańcami. Strony wskazały, że lokalizacja firmy Eko-Press w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zamieszkałych wywołała znaczący konflikt społeczny. Mieszkańcy wielokrotnie wyrażali swoje obawy podczas konsultacji, jednak ich głos został zignorowany. Obecność zakładu budzi zaś powszechny sprzeciw z uwagi na przewidywane uciążliwości, które mogą znacząco obniżyć jakość życia;

3. zarzuciły zaskarżonej decyzji niezgodność z decyzją Wojewody Śląskiego z uwagi na szkodliwość dla środowiska planowanej inwestycji. Strony wskazały, że działalność firmy, obejmująca przetwarzanie materiałów lub inne procesy przemysłowe, wiąże się z potencjalnym ryzykiem emisji zanieczyszczeń do powietrza, gleby i wód gruntowych. Największy problem, w ich ocenie, stanowi fakt, że planowana inwestycja położona jest w strefie ochrony pośredniej czwartorzędowego ujęcia wód podziemnych „Żory-Rój”. Decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 3.11.2021 r. (Dz.U. Woj. Śl. Poz. 6930) zgodnie z § 3 ust. 8 zakazane zostało lokalizowanie składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne. Strony niepokoi, że ze względu na bliskość pola uprawnego oraz szklarni, w których produkuje się zdrową żywność, istnieje ryzyko skażenia upraw, co stanowi zagrożenie dla lokalnego rolnictwa i zdrowia konsumentów;
4. wyraziły obawę zagrożenia nadmiernym hałasem wskazując, że planowana działalność generuje wysoki poziom hałasu zarówno w trakcie pracy zakładu, jak i podczas rozładunku i załadunku surowców. Ten problem będzie szczególnie dotkliwy dla mieszkańców pobliskich domów. Ponadto, hałas nocny, związany z możliwymi operacjami w późnych godzinach, zakłóci spokój mieszkańców, naruszając ich prawo do życia w komfortowych warunkach;
5. wskazały na zagrożenia związane ze wzmożonym ruchem samochodowym podnosząc, że działalność zakładu wiąże się z intensyfikacją ruchu ciężarowego, co będzie miało negatywny wpływ na infrastrukturę drogową oraz bezpieczeństwo w okolicy. Drogi w tej lokalizacji nie są przystosowane do obsługi dużej liczby pojazdów ciężarowych, co może prowadzić do ich uszkodzeń oraz stwarzać zagrożenie dla pieszych i rowerzystów. Dodatkowo emisje spalin z samochodów przyczynią się do pogorszenia jakości powietrza;
6. wskazały na zagrożenia dla blisko położonych pól uprawnych i szklarni wskazując, że bliskość zakładu do terenów rolnych, w tym szklarni ze zdrową żywnością, stanowi poważne zagrożenie dla jakości tych upraw. Mieszkańcy wyrażają obawy, że działalność firmy może wpłynąć na zanieczyszczenie gleby, co bezpośrednio wpłynie na lokalną produkcję rolną. Podważona może zostać także reputacja zdrowych produktów rolnych pochodzących z tej okolicy;
7. nadto zwróciły uwagę na koncepcję rewitalizacji wskazując, że rewitalizacja, szczególnie w odniesieniu do Żor ma na celu zapewnienie jakości życia mieszkańców, odbudowy przestrzeni publicznej i estetyki, w Żorach ma bowiem powstać inwestycja „Zielony impuls dla Kopalni Wiedzy i Kompetencji przy udziale milionowych dotacji. Rewitalizacja Żory — Rój z jednej strony, a planowana inwestycja z drugiej, w ocenie odwołujących się nie idzie ze sobą w parze.

W związku z powyższym strony wniosły o wydanie decyzji odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub ponowne rozpatrzenie decyzji z uwzględnieniem przedstawionych argumentów przez organ I Instancji; przeprowadzenie dodatkowej analizy środowiskowej z uwzględnieniem wpływu na zdrowie mieszkańców i lokalne rolnictwo oraz uwzględnienie głosu mieszkańców i rozważenie alternatywnej lokalizacji inwestycji z dala od terenów zamieszkałych i uprawnych wskazując, że szkody wyrządzone środowisku mają negatywne konsekwencje zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie dla skutecznego korzystania ze wszystkich praw człowieka, zgodnie zaś z rezolucją ONZ z dnia 28 lipca 2022r., każdy człowiek ma prawo do życia w czystym, zdrowym i nienaruszającym równowagi ekologicznej środowisku.

Organ I instancji przekazał ww. odwołania wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Kolegium w badaniu wstępnym ustaliło, że odwołania są dopuszczalne i zostały wniesione z zachowaniem terminu, wobec czego przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024r., Poz. 1112) - w skrócie: „ustawa - oos” lub „ustawa”. Stosownie do art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. W myśl ust. 2 tego artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych

oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko następuje w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w powyższym rozporządzeniu w:

§ 3 ust. 1 pkt 82 - instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów,

§ 3 ust. 1 pkt 83 punkty do zbierania, w tym przeładunku:

- a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych,
- b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy określa dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosownie do ust. 2 tego artykułu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie natomiast z ust. 3a tego przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W myśl art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest w przypadku pozostałych przedsięwzięć - wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Przepis art. 77 ust. 1 ustawy - ooś, określa w sytuacji, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, obowiązek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zasięgnięcia stanowisk organów współdziałających przed wydaniem tej decyzji.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę: 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. W myśl ust. 2 zd. 1 tego artykułu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (...).

Przepis art. 82 ust. 1 ustawy określa, co winna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z treścią ust. 3 ww. przepisu charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno

zawierać: 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko: a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. W myśl ust. 3 tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

Stosowanie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (ustawie – ooś – przyp. Kolegium) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie: „kpa”, po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji. Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami ustawy – ooś oraz przepisami kpa, wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa oraz uwzględniając zalecenia Kolegium podniesione w uprzednio wydanej decyzji z 16.09.2024r. nr SKO.OS/41.9/382/2024/10249/RN, prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia zgodnie z przepisami art. 107 § 3 kpa w zw. art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy – ooś w zw. z art. 11 kpa. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji i po zbadaniu zarzutów odwołań, dokonało ustaleń, których skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Wskazać przyjdzie, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
 - wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć bowiem należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;

- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa, służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Przystępując zatem do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wskazać przyjdzie, że wnioskiem z 23.11.2022r., który wpłynął do Prezydenta Miasta Żory w dniu 23.11.2022r. P. przedsiębiorca prowadzący działalność pod firmą Eko Press (dalej także jako: „Inwestor”) zwrócił się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach na działce o nr ewid. 2407/70”. Organ ten po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przy uwzględnieniu stanowisk organów współdziałających, decyzją z 15.05.2024r. nr IS-ROS.6220.43.2022 odmówił zgody na realizację tego przedsięwzięcia wskazując, że realizacja planowanej inwestycji rodzi konflikt społeczny, a mieszkańcy wielokrotnie wyrażali sprzeciw wobec jej realizacji, a nadto powołał się na zasadę zrównoważonego rozwoju i zasadę przezorności. Inwestor działający przez pełnomocnika oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach odwołali się od ww. decyzji i Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazaną decyzją z 16.09.2024r. nr SKO.OS/41.9/382/2024/10249/RN uchyliło ww. decyzję Prezydenta Miasta Żory w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji wykazując nieprawidłowość wyводу organu I instancji oraz wskazując, że zachodzi potrzeba wyłączenia tego organu od załatwienia sprawy i wystąpienia do Kolegium z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do jej rozpatrzenia, ponieważ w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia znajdują się nieruchomości będące własnością Skarbu Państwa i Gminy Żory reprezentowanych przez Prezydenta Miasta Żory, a więc podmioty te są stronami w sprawie. Prezydent Miasta Żory pismem z 24.09.2024r. wystąpił z takim wnioskiem i Kolegium postanowieniem z 11.10.2024r. nr SKO.OSW/41.9/647/2024/16779BL wyznaczyło do załatwienia tej sprawy Prezydenta Miasta Jastrzębie-Zdrój. Organ ten wydał obecnie zaskarżoną decyzję środowiskową określającą środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia i z rozstrzygnięciem tym, jako prawidłowym i zgodnym z prawem, należało się zgodzić.

Jak wynika z akt planowane do realizacji przedsięwzięcie polegać będzie na uruchomieniu punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid. 2407/70 położonej w Żorach. W ramach realizacji inwestycji projektuje się budynek hali z częścią socjalną o łącznej powierzchni ok. 659,0 m² i wysokości około 5,6 m, wykonany w konstrukcji stalowej. W zakładzie planuje się prowadzenie procesów przetwarzania odpadów o kodach 07 02 13, 15 01 02, 16 01 19 polegających na: — mieleniu odpadów z tworzyw sztucznych celem wytworzenia przemiału w postaci płatków (proces R3), — przygotowaniu odpadów do ponownego ich użycia (proces R12). Proces przetwarzania realizowany będzie przy użyciu rozdrabniarki do odpadów o mocy przerobowej 600 kg/h i młynów do mielenia tworzyw sztucznych (max. 3 szt.) o mocy przerobowej 600 kg/h każdy. Urządzenia do przetwarzania odpadów nie będą pracowały jednocześnie z uwagi na brak możliwości technicznej (obciążenie instalacji elektrycznej). Planowana wielkość przerobu odpadów w skali doby wynosić ma maksymalnie 7,5 Mg. Ww. założenia ograniczające wielkość przerobu odpadów wskazano w sentencji zaskarżonej decyzji. Organ I instancji uznał, że jest to warunek istotny, bowiem dla takich założeń zaplanowano pojemność miejsc magazynowania odpadów oraz oddziaływanie instalacji na środowisko, a także zakwalifikowano instalację do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako instalacje związane z przetwarzaniem mogące przyjmować odpady w ilości mniejszej niż 10 Mg na dobę. Ponadto Inwestor planuje zbieranie odpadów o kodach: 07 02 13, 15 01 01, 15 01 02, 16 01 17, 16 01 18, 16 01 19, 17 04 01, 17 0402, 17 04 05, 17 04 07. Teren zakładu zostanie odpowiednio zagospodarowany poprzez: - wydzielenie dwóch stref magazynowania odpadów przewidzianych do zbierania i przetwarzania na placu zewnętrznym o powierzchniach: 1) - ok. 275 m² (podzielonej na dwie sekcje: zbieranie odpadów o powierzchni 113 m² i przetwarzanie odpadów o powierzchni 162 m²), 2) -392 m² (podzielonej na dwie sekcje: zbieranie

odpadów o powierzchni 226 m² i przetwarzanie odpadów o powierzchni 166 m²), 3) - posadowienie dwóch kontenerów o pojemności 7 m³ każdy oraz jednego o pojemności 36 m³, 4) - w kontenerach magazynowane będą odpady przewidziane do zbierania, 5) - wyznaczenie sekcji w hali magazynowej o powierzchniach: ok. 149 m² (dla odpadów przewidzianych do zbierania), ok. 200 m² i 160 m² (dla odpadów przewidzianych do przetwarzania). Strefy magazynowania odpadów na zewnętrznym placu będą wyposażone w zadaszenie oraz utwardzone, szczelne podłoże (wylewka asfaltowa lub betonowa, wariantowo płyty betonowe). Na potrzeby przedmiotowej inwestycji nie będą wykorzystywane maszyny przeładunkowe do złomu. Rozładunek odpadów prowadzony będzie ręcznie lub z wykorzystaniem wózka widłowego (maksymalnie 2 szt.). Transport wewnątrzzakładowy odpadów zbieranych oraz odpadów przewidzianych do przetwarzania i po przetworzeniu również odbywał się będzie przy pomocy wózków widłowych. Odpady metali stalowych i kolorowych po zebraniu odpowiedniej ilości przekazywane będą kolejnym podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami. Transport odpadów prowadzony będzie przy wykorzystaniu samochodów firm posiadających odpowiednie pozwolenia. Magazynowanie odpadów przeznaczonych do zbierania i przetwarzania prowadzone będzie z zachowaniem przepisów określonych w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020r., Poz. 1742). W związku z przetwarzaniem odpadów mogą powstawać odpady o kodach 19 12 02, 19 12 03 i 19 12 04. Ponadto przedsięwzięcie wiązać się będzie z wytwarzaniem odpadów typowych dla etapu eksploatacji zakładu przetwarzania i zbierania odpadów takich jak zużyte sorbenty, zużyte urządzenia lub toner drukarski. Odpady te będą magazynowane selektywnie, w pojemnikach, na paletach lub w innych opakowaniach wewnątrz hali. W przypadku odpadów niebezpiecznych, magazynowanie prowadzone będzie w oznakowanych, szczelnych i odpornych na działanie substancji wchodzących w skład odpadu pojemnikach ustawionych na szczelnym podłożu w hali. Taki sposób magazynowania odpadów wyeliminuje możliwość powstawania odcieków. Odpady będą przekazywane podmiotom posiadającym odpowiednie uprawnienia w zakresie gospodarki odpadami.

Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz doprecyzowane w wyjaśnieniach składanych na piśmie przez Inwestora, w tym w zakresie zabezpieczeń mających na celu ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym zostało poddane analizie także przez organy współdziałające w sprawie, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Następnie w przedmiotowej sprawie na podstawie art. 82 ustawy - ooś wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, którą organ I instancji określił warunki środowiskowe na etapie realizacji i eksploatacji tego przedsięwzięcia oraz zobowiązał inwestora do sporządzenia i przedłożenia analizy porealizacyjnej w terminie roku od uruchomienia przedsięwzięcia. W postępowaniu zapewniono udział społeczeństwa, a liczne i obszerne uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa w sprawie zostały przeanalizowane i omówione w uzasadnieniu wydanej decyzji zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt. 1 lit. a ustawy – ooś. Organ I instancji biorąc pod uwagę liczne obawy społeczeństwa, w celu ograniczenia oddziaływania planowanego zamierzenia w wydanej decyzji określił istotne warunki korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, jednocześnie wskazując stosowne zapisy, które mają zostać ujęte w decyzjach wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś, wydawanych na etapie inwestycyjnym. Organ I instancji w zaskarżonej decyzji uwzględnił w całości uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach dokonane postanowieniem z 8.01.2024r., którym był związany oraz wziął pod uwagę opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 18.05.2023r. nr GL.ZZŚ.1.4901.85.2023.MS oraz opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku z 16.05.2023r. nr ONS-ZNS.9027.2.10.2023, które jako słabsze formy współdziałania nie miały charakteru wiążącego dla organu głównego. Warunki sformułowane przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z racji tego, że wypowiedział się w ich zakresie również Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w swoim uzgodnieniu, zostały wzięte pod uwagę przez organ I instancji. Natomiast Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku nie stwierdził potrzeby formułowania warunków w swojej opinii.

Wobec powyższego wskazać przyjdzie, że z akt sprawy wynika, iż planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie źródłem emisji do środowiska w zakresie hałasu, zanieczyszczeń do powietrza, wód oraz gruntu. Jak jednak ustalił organ I instancji planowane do realizacji przedsięwzięcie nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska ze względu na ilość i rodzaj odpadów zbieranych, przetwarzanych, wytwarzanych oraz magazynowanych pod warunkiem prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami zgodnej z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Obsługa komunikacyjna odbywać się będzie poprzez istniejące drogi dojazdowe - z ul. Kłokocińskiej i ul. Węglowej. Drogi wewnętrzne zapewnią dojazd do miejsc parkingowych oraz miejsc magazynowania odpadów i będą spełniały wymogi dróg pożarowych. Zakład funkcjonować będzie przez 5 dni w tygodniu, w dni robocze. Planuje się zatrudnienie maksymalnie 12 pracowników. Zbieranie i przetwarzanie

odpadów nie będzie wymagało zużycia wody. Natomiast woda do celów bytowych dostarczana będzie z sieci miejskiej. Nie przewiduje się powstawania ścieków przemysłowych, w tym odcieków. Odpady będą magazynowane w opakowaniach (np. szczelne worki typu big-bag, inne oznaczone opakowania typu skrzynie, pudła) lub w kontenerach. Odpady o większych gabarytach magazynowane będą luzem w uporządkowany sposób w wyznaczonych i zadaszonych strefach magazynowania na terenie o utwardzonym i szczelnym podłożu (wylewka asfaltowa lub betonowa, wariantowo płyty betonowe). Wody opadowe i roztopowe będą ujmowane przez projektowaną kanalizację deszczową wyposażoną separator lamelowy i odprowadzane do zewnętrznej kanalizacji deszczowej. Działalność związana z gospodarką odpadami, w tym wzmożony ruch pojazdów i wózków widłowych, będzie się wiązać z ryzykiem awaryjnych wycieków płynów eksploatacyjnych. W sentencji zaskarżonej decyzji organu I instancji zobowiązano zatem inwestora do zawarcia w projekcie budowlanym, przedstawionego w sentencji decyzji rozwiązania w zakresie zagospodarowania i podczyszczania wód opadowych i roztopowych jako działanie mające na celu zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem. Ścieki bytowe będą odprowadzane do zewnętrznej kanalizacji sanitarnej. Przedsięwzięcie nie będzie źródłem emisji zorganizowanej substancji do powietrza. Procesy mielenia i rozdrabniania tworzyw sztucznych prowadzone będą wewnątrz hali. Instalacja do przetwarzania odpadów nie będzie wyposażona w odciąg powietrza z wyprowadzaniem zanieczyszczonego powietrza na zewnątrz obiektu budowlanego. Opadający pył z urządzeń instalacji zbierany będzie w workach zamocowanych na spodzie instalacji. Cały obiekt budowlany nie będzie wyposażony w wentylację mechaniczną. Przewiduje się ogrzewanie obiektów przy pomocy grzejników elektrycznych (sezon jesienno-zimowy). Na etapie eksploatacji inwestycji źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie proces spalania paliw w silnikach spalinowych samochodów przywożących i odbierających odpady/wywożących produkty oraz wózków widłowych poruszających się po terenie zakładu. Przedstawiona w raporcie analiza oddziaływania przedsięwzięcia na stan powietrza, uwzględniająca emisję niezorganizowaną ze spalania paliwa w silnikach samochodów (ciężarowych, osobowych) i wózków widłowych, nie wykazała przekroczenia wartości odniesienia dla substancji w powietrzu określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87). Planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji hałasu wytwarzanego podczas takich operacji jak: 1) rozładunek-załadunek odpadów (źródła punktowe). Zakłada się, że operacje te odbywać się będą zarówno w porze dnia jak i nocy. W raporcie przyjęto poziom dźwięku generowany podczas operacji załadunku i przeładunku max. 80 dB, 2) ruch wózków widłowych w ilości 2 szt. (źródła punktowe). Zakłada się, że praca wózków widłowych odbywać się będzie zarówno w porze dnia jak i nocy; w raporcie przyjęto poziom mocy akustycznej wózka widłowego max. 76 dB, 3) samochody osobowe/dostawcze (źródła liniowe). Zakłada się, że w ciągu najmniej korzystnych 8 godzin pory dnia po terenie zakładu poruszać się będą równocześnie 4 samochody ciężarowe i 6 samochodów dostawczych lub osobowych, a w ciągu najmniej korzystnej 1 godziny pory nocy (między godziną 5:00 a 6:00, co wynika z deklarowanych godzin pracy zakładu) po terenie zakładu poruszać się będą równocześnie 2 samochody dostawcze lub osobowe. W porze nocy nie przewiduje się ruchu pojazdów ciężarowych, do czego inwestor został zobowiązany warunkiem w sentencji zaskarżonej decyzji. Jest to bowiem istotne z punktu widzenia zminimalizowania uciążliwości akustycznej na terenie sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Ponadto źródłem kubaturowym hałasu będzie hala produkcyjna o wysokości około 5,6 m, z uwagi na prace wewnątrz obiektu urządzeń do przetwarzania odpadów (mielenie, kruszenie) i operacji technologicznych prowadzonych w hali (magazynowanie, sortowanie). W raporcie założono izolacyjność akustyczną ścian i dachu hali na poziomie $RA = 20$ dB, co zostało zawarte w warunku zaskarżonej decyzji, wskazując jednocześnie lokalizację hali, która będzie kubaturowym źródłem emisji hałasu, przy północnej granicy działki. Procesy wewnątrz hali odbywać się będą wyłącznie w porze dnia. Ww. warunki wynikają bezpośrednio z analizy oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny. Organ I instancji ustalił, że najbliższe tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane są od strony południowej i południowo wschodniej oraz południowo zachodniej od granicy terenu inwestycji, i zostały oznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., Poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu na tych terenach wynoszą jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 50 dB dla pory dnia i 40 dB dla pory nocy. W ocenie organu I instancji tłumienie hałasu przez zaproponowaną w raporcie zielen pozostaje bez istotnego wpływu na faktyczne oddziaływanie akustyczne, co potwierdzają mapy z rozkładem pola akustycznego (przedstawione izolinie hałasu, wykonane w siatce punktów na wysokości 4 m, nie ulegają ugięciu), niemniej nasadzenia takie mogą jednak pełnić funkcję zieleni izolacyjnej oddzielającej funkcjonalnie i optycznie tereny produkcyjne od terenów sąsiednich, co Kolegium akceptuje. Biorąc pod uwagę bliskie położenie terenów podlegających ochronie akustycznej od terenu przedsięwzięcia oraz przedstawione w raporcie proponowane działania minimalizujące, organ I instancji uznał za zasadne nałożenie w decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej w okresie 1 roku po uruchomieniu inwestycji, w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny i wykonania pomiarów hałasu na granicy terenów podlegających ochronie akustycznej. W zakresie oddziaływania akustycznego na tereny chronione w ślad za raportem o oddziaływaniu na środowisko organ I instancji przeanalizował także dwa warianty inwestycyjne różniące się lokalizacją poszczególnych elementów zakładu przetwarzania i zbierania odpadów, w tym lokalizacją miejsc magazynowania odpadów, zwłaszcza w rejonie południowej granicy działki bezpośrednio graniczącej z zabudową mieszkaniową, przy tych samych projektowanych natężeniach ruchu oraz wielkości emisji. Wariant alternatywny zakładał wyburzenie budynku przy południowej granicy działki oraz zlokalizowanie tam miejsc magazynowania odpadów kosztem terenów zielonych. Z porównania wariantów wynika, że wpływ inwestycji na poszczególne elementy środowiska jest zbliżony dla obu wariantów, przy czym wariant alternatywny może być związany z większymi uciążliwościami w zakresie hałasu. Ostatecznie do realizacji wybrano wariant, w którym ograniczono miejsca magazynowania odpadów przy południowej granicy działki, pozostawiono większy obszar terenów zielonych oraz zrezygnowano z wyburzenia budynku, który osłania teren przedsięwzięcia od strony zabudowy mieszkaniowej.

Przedsięwzięcie planowane jest do realizacji poza granicami wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 z późn. zm.), w tym poza granicami obszarów Natura 2000. Organ I instancji wykluczył tym samym możliwość negatywnego wpływu przedsięwzięcia na siedliska objęte ochroną w ramach sieci obszarów Natura 2000. Przedmiotowa inwestycja nie będzie źródłem zidentyfikowanych zagrożeń dla przedmiotów ochrony, nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych, ani nie wpłynie na realizację zaplanowanych działań ochronnych. Przedsięwzięcie nie przechodzi przez korytarze ekologiczne wyznaczone w opracowaniu pt. „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa. Etap I” (Parusel J.B., Skowrońska K., Wower A. (red.) Katowice, 2007, aktualizacja 2015 r.). W związku z powyższym nie będzie miało wpływu na ich drożność i integralność.

Planowane przedsięwzięcie nie wypełnia warunków, pozwalających na zaliczenie zakładu do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, zatem nie określono wymogów w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych. W toku oceny oddziaływania na środowisko nie stwierdzono ryzyka transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z uwagi na prognozowane oddziaływania planowane przedsięwzięcie nie będzie wpływało na zmiany klimatu.

Z kolei w fazie realizacji przedsięwzięcia teren inwestycji zostanie przekształcony na potrzeby organizacji terenu budowy i jego zaplecza, a następnie budowy obiektów budowlanych oraz montażu urządzeń. Zakres prac obejmował będzie roboty ziemne związane z budową sieci kanalizacyjnych, hali produkcyjnej, muru z bloczków betonowych, miejsc magazynowania odpadów i wyrównywania nawierzchni działki. Etap realizacji będzie generował oddziaływanie o charakterze krótkotrwałym, przejściowym, o zasięgu lokalnym, a uciążliwości z tym związane nie będą stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska. Przy zastosowaniu odpowiedniej organizacji robót, w tym odpowiedniego przygotowania zaplecza budowy i użytkowaniu sprawnych pojazdów, maszyn oraz urządzeń, nie przewiduje się wprowadzenia zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Podczas realizacji przedsięwzięcia powstaną odpady gleby i ziemi. Odpady powstające podczas budowy (masy ziemne) w miarę możliwości będą wykorzystywane na terenie inwestycji, pozostałe przekazywane będą podmiotom posiadającym stosowne decyzje na gospodarowanie danymi rodzajami odpadów (zezwolenie na zbieranie, odzysk lub unieszkodliwianie). Substancje niebezpieczne będą przechowywane w szczelnych, zamykanych i oznakowanych pojemnikach. Gospodarka odpadami na etapie realizacji przedsięwzięcia prowadzona będzie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, zaś warunek dotyczący bezpiecznego gospodarowania odpadami niebezpiecznymi na etapie budowy określono w sentencji zaskarżonej decyzji.

W związku z realizacją inwestycji możliwe jest kumulowanie się oddziaływania planowanego przedsięwzięcia z innymi zlokalizowanymi na sąsiednich terenach. Głównymi obiektami, których funkcjonowanie powodować będzie kumulowanie się oddziaływania, będą istniejące ciągi komunikacyjne oraz zakłady produkcyjno-usługowe. Należy jednak zaznaczyć, że kumulowanie się oddziaływania będzie zachodzić przede wszystkim w aspekcie oddziaływania w zakresie powietrza atmosferycznego oraz oddziaływania akustycznego. Kumulowanie się oddziaływania ww. zakresach jest charakterystyczne dla wszystkich inwestycji (działalności) i nie da się go uniknąć. Przeprowadzone postępowanie jednakże nie wykazało ponadnormatywnego skumulowanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Oddziaływanie planowanego do realizacji przedsięwzięcia mieści się w granicach norm wyznaczających standardy jakości środowiska, a zasięg oddziaływania inwestycji zamknie się w granicach wyznaczonego terenu, na którym realizowana będzie przedsięwzięcie. Zostało to wykazane za pomocą znajdujących się w aktach sprawy dokumentów. Kolegium nie znalazło zatem przesłanek, dla których przedstawione wywody i

dokumenty można byłoby zakwestionować. Są one spójne i logiczne dlatego też nie budzą w ocenie Kolegium wątpliwości.

Kolegium stwierdziło również, że ustalenia organu I instancji w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (w skrócie: „mpzp”) przyjętego uchwałą Nr 244/XIX/16 Rady Miasta Żory z dnia 2 czerwca 2016r., zmienioną uchwałą Nr 449/XXXII/21 Rady Miasta Żory z dnia 29 lipca 2021r. oraz uchwałą Nr 623/XUX/22 Rady Miasta Żory z dnia 24 listopada 2022r., były prawidłowe. Przedsięwzięcie planowane jest na terenie oznaczonym w mpzp symbolem E6P. Zgodnie zaś z § 6 ust. 1 pkt 13 lit. a mpzp ustala się następujące przeznaczenia podstawowe terenów oznaczonych symbolami literowymi, o których mowa w § 4 ust. 3 pkt 3 planu – „P” - obiekty i urządzenia działalności produkcyjnej, składów i magazynów służące prowadzeniu działalności gospodarczej z zakresu produkcji, przetwórstwa (w tym zbierania i przetwarzania odpadów) lub montażu.

Jak wynika z akt sprawy realizacja planowanego przedsięwzięcia spotkała się z brakiem akceptacji społecznej, stała się źródłem konfliktów społecznych. Potwierdzeniem tego były uwagi i wnioski mieszkańców miasta dzielnicy Żory - Rój wniesione do postępowania w trybie udziału społeczeństwa. Organ I instancji jednakże przeanalizował wniesione argumenty, uwagi i żądania mieszkańców, w tym ogólny sprzeciw wobec realizacji planowanego przedsięwzięcia i w sposób wyczerpujący odniósł się do nich w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz wskazał w decyzji warunki konieczne do spełnienia w celu zabezpieczenia środowiska przed oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko. W uwagach tych i sprzeciwach wyrażano obawy co do zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców. Przeprowadzone postępowanie takiego zagrożenia nie wykazało, jednocześnie zaś stwierdzić przyjdzie, że okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia. (tak przywołany już wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, LEX nr 3580815). W wydanej decyzji organ I instancji określił warunki, w taki sposób aby planowane do realizacji przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia. Przy określaniu tych warunków organ I instancji wziął pod uwagę wyjaśnienia Inwestora, stanowiska organów współdziałających, które także poddawały badaniu planowane do realizacji przedsięwzięcie pod kątem jego wpływu na środowisko oraz zdrowie, życie i bezpieczeństwo ludzi, a także stanowiska stron oraz uwagi i wnioski społeczeństwa. Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia ustaleń poczynionych przez organ I instancji w tym zakresie. Dodać przy tym należy, że orzecznictwo sądownoadministracyjne stoi na stanowisku, które również podziela Kolegium, iż nieprzychylność lokalnego społeczeństwa w stosunku do powstania planowanej inwestycji nie może stanowić przyczyny odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25.08.2017r., sygn. akt II SA/Gl 419/17, LEX nr 2349683; wyrok tegoż Sądu z dnia 30.05.2021r., sygn. akt II SA/Gl 158/18, LEX nr 2517246; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 24.01.2019r., sygn. akt II SA/Bk 464/18, LEX nr 2623614). Niemniej jednak protesty społecznie należy dogłębnie przeanalizować i ocenić, gdyż brane są one pod uwagę przy wydawaniu decyzji środowiskowej zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy – o oś, co w przedmiotowej sprawie nastąpiło. Informacje dostępne w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko są wystarczająco szczegółowe, aby w pełni ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym również na ludzi. Warunki środowiskowe sformułowane w decyzji środowiskowej mają na celu przyczynienie się do zmniejszenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a pośrednio do ograniczenia wystąpienia ewentualnych konfliktów społecznych.

W ocenie Kolegium przedsięwzięcie ze względu na jego skalę, zakres i prognozowane emisje spełnia wymagania Prawa ochrony środowiska i Prawa wodnego. Analizując przedmiotową sprawę Kolegium ustaliło że przy badaniu obszaru, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie wzięto pod uwagę dotrzymanie standardów jakości środowiska, które zostały zdefiniowane w aktach prawnych, szczególnie w ustawie Prawo ochronie środowiska, ustawie Prawo wodne i ustawie o odpadach oraz w aktach wykonawczych. Dodatkowym kryterium była ocena uciążliwości przedsięwzięcia na otoczenie, czyli możliwość wystąpienia obiektywnego oddziaływania negatywnego. Jest to zbieżne ze stanowiskiem zaprezentowanym w m.in. wyroku z dnia

7.10.2020r. sygn. akt II SA/GI 411/20 Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który wskazał, że [cyt.:] „Zdaniem składu orzekającego prawie każda inwestycja i eksploatacja związanej z nią instalacji lub urządzenia oddziałuje na środowisko i opowiada się za tym, aby zakaz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ujmować jako zakaz przekraczania standardów jakości środowiska, a więc przekraczania standardów emisyjnych wynikających z obowiązujących norm.”. Jak ustaliło Kolegium oddziaływanie przedsięwzięcia poza terenem jego realizacji nie będzie przekraczało wartości dopuszczalnych - standardów jakości środowiska. Jak wynika z aktów ten obszar został przez Inwestora wyznaczony zgodnie z definicją zawartą w art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Tym samym Inwestor przyjął, że w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia znajdują się wszystkie działki ewidencyjne w odległości 100 m od granic miejsca realizacji przedsięwzięcia. Ponieważ w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska poza terenem zakładu, a także nie zostaną wprowadzone ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości znajdujących się poza terenem zakładu, zgodnie z ich aktualnym przeznaczeniem, to w obszarze oddziaływania nie znajdują się dodatkowe tereny (działki) inne niż te znajdujące się w zasięgu 100 m od granic przedsięwzięcia. W związku z tym Inwestor prawidłowo przedłożył mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy - ooś. Kolegium nie znalazło podstaw, aby przedstawione ustalenia podważyć, zatem jako logiczne i jasne zostały przez Kolegium uwzględnione w ocenie w połączeniu z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Kolegium nie miało podstaw do zakwestionowania przedstawionego przez stronę zasięgu oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia, gdyż został on omówiony i zobrazowany w sposób przekonywujący i nie budzący wątpliwości organu odwoławczego.

Jednocześnie tak wyznaczony obszar oddziaływania przedsięwzięcia stał się podstawą do określenia stron w postępowaniu. W aktach sprawy znajduje się wykaz stron postępowania oraz numery ewidencyjne działek i ksiąg wieczystych, pozwalające na ustalenie stron postępowania. Z dokumentów tych wynika, że liczba stron w postępowaniu przekracza 10, w związku z tym zasadne jest stosowanie w sprawie art. 74 ust. 3 ustawy – ooś stanowiący, że jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1.02.2023r., sygn. akt III OSK 1825/21 (LEX nr 3508984) wyjaśnić przyjdzie, że [cyt.:] „Przewidziana w art. 49 k.p.a. forma doręczenia decyzji jest rozwiązaniem ekstraordynaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególnie przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie.” Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Nadto instytucja doręczenia, o której mowa w art. 49 kpa, nie narusza zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, umożliwia bowiem stronie zapoznanie się z czynnościami organu i treścią wydanych przez organ rozstrzygnięć. Ze wskazanym publicznym zawiadomieniem wiąże się skutek prawnoprocesowy doręczenia pisma. Oparty jest on na tzw. fikcji prawnej, że w trakcie biegu terminu czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia strony dowiedziały się o podjętej przez organ czynności i z nią się zapoznały w sposób równoważny doręczeniu pisma w formie doręczenia właściwego lub zastępczego. (tenże Sąd w wyroku z dnia 15.06.2021r., sygn. akt II OSK 22/21, LEX nr 3243561). Przepisy prawa w tej materii w świetle ustaleń organu I instancji nie zostały naruszone. Postępowanie organu I instancji w powyższym zakresie było zgodne z prawem.

Powyższe ustalenia były możliwe dzięki zbadaniu przez Kolegium spójności i aktualności przedłożonego przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu planowanego do realizacji przedsięwzięcia i jego uzupełnienia, także w związku z uwagami stron postępowania oraz uwagami i sprzeciwami społeczeństwa. Wskazał przyjdzie, że w ocenie Kolegium raport oddziaływania na środowisko został przygotowany zgodnie z zakresem przedstawionym w art. 66 ustawy - ooś. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie mieć negatywnego wpływu na stan zdrowia, bezpieczeństwo i warunki życia ludzi. Analiza zatem przedstawionych przez Inwestora wyjaśnień w łączności z przedłożonym w sprawie raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazuje, iż zawiera on wszystkie wymagane prawem elementy, jest on spójny, a poprzez udzielone wyjaśnienia także aktualny.

Kolegium stwierdziło również, że zgodnie z przepisami prawa zapewniono udział społeczeństwu w toczącym się postępowaniu. Obwieszczeniami wydanymi na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 79 ust. 1 ustawy – ooś, organ I instancji podał do publicznej wiadomości prawem nakazane informacje, w tym miejsce i termin, w którym można zapoznać się z materiałem zebrany w sprawie, oraz termin do zgłaszania uwag w sprawie. Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział społeczeństwa w postępowaniu i omówił w sposób wyczerpujący zgłoszone wnioski i uwagi.

W toku postępowania organ I instancji zapewnił udział stronom a przed wydaniem zaskarżonej decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kpa.

W związku z powyższym, w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja organu I instancji nie narusza prawa. Wydana ona bowiem została po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym. Organ I instancji wskazał i wyjaśnił przyczyny, dla których nałożył na wnioskodawcę warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony przed emisją hałasu oraz wprowadzaniem zanieczyszczeń do wód i gleby. Organ I instancji dopatrzył się takiej konieczności po wnikliwej analizie raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wyjaśnień udzielonych przez wnioskodawcę, stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstw Wodnego Wody Polskie oraz zgłoszonych uwag i wniosków społeczeństwa, a także stron postępowania obawiających się realizacji tego przedsięwzięcia w planowanym miejscu. W tym zakresie Kolegium podzieliło ustalenia tegoż organu. Decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 § 3 kpa w związku z art. 82 ustawy - ooś. Zawiera ona uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Również uzasadnienie warunków sformułowanych w sentencji zaskarżonej decyzji jest wystarczające. Kolegium dodatkowo wskazuje, że konieczność zamieszczenia ww. warunków wynika ze stanowisk przedstawionych przez organy współdziałające oraz z konieczności realizacji tejsze inwestycji zgodnie z zasadami ochrony środowiska oraz zdrowia, życia i bezpieczeństwa ludzi. Warunki określone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach przy wydawaniu decyzji środowiskowej został w pełni uwzględnione. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Planowane przedsięwzięcie, jest przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy – ooś i uzyskanie dla tego przedsięwzięcia decyzji środowiskowej było niezbędne do uzyskania decyzji inwestycyjnych (art. 72 ust. 1 ww. ustawy). W związku z tym prawidłowo zostało wszczęte postępowanie w sprawie. Organ I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie w zakresie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wydał decyzję nie naruszającą prawa. W trakcie postępowania uzyskano uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 8.01.2024r. nr WOOS.4221.78.2023.AS3.2, natomiast stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstw Wodnego Wody Polskie, z uwagi na brzmienie art. 77 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy – ooś in fine, nie były wymagane. Kolegium wyjaśnia zatem, że nie dopatrzyło się naruszenia art. 77 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy - ooś poprzez zaniechanie uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Przedsiębiorstwa Państwowego Wody Polskie, co do przedsięwzięcia kwalifikowanego jako instalacja opisana z § 3 ust. 1 pkt 82 oraz z § 3 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.). Jak wynika z akt pismami z 25.04.2023r. Prezydent Miasta Żory zwrócił się do Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o zaopiniowanie przedsięwzięcia w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarnego w Rybniku przedstawili opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy – ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji: (. ..) 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydał opinii, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2; 4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Wobec wyrażenia przez ww. organy współdziałające opinii o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie było zasadne pozyskiwanie stanowiska ww. organów na dalszych etapach postępowania. Wymienione organy współdziałające wydały swoje opinie bazując na informacjach przedstawionych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Ustawodawca jednakże przewiduje, że jeżeli ww. organy opiniujące po przeanalizowaniu karty informacyjnej przedsięwzięcia wyrażą opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, to nie jest konieczne ponowne uzyskiwanie stanowiska tych organów w przypadku przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i dalszych wyjaśnień i uzupełnień raportu.

Podkreślenia przy tym wymaga, że pomimo, iż w sprawie został przez Kolegium postanowieniem z 11.10.2024r. nr SKO.OSW/41.9/647/2024/16779BL wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy inny organ, tj. Prezydent Miasta Jastrzębie Zdrój, to postępowanie tego organu stanowi kontynuację postępowania wszczętego w sprawie przed Prezydentem Miasta Żory.

Postępowanie organu I instancji było zatem prawidłowe. W trakcie toczącego się postępowania organ I instancji przeprowadził szereg czynności wyjaśniających i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Z chwilą bowiem otrzymania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ I instancji podjął zawieszone postępowanie w sprawie i przeprowadził ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym uzyskał uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 8.01.2024r., co do którego Kolegium nie stwierdziło nieprawidłowości. W toku postępowania organ ten dokonał analizy zapisów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i prawidłowo sformułował warunki środowiskowe, które uwzględnił w wydanej decyzji organ I instancji. Kolegium podziela zatem stanowisko organu I instancji wyrażone w sprawie.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu. Kolegium doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji. Został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także został zapewniony udział wszystkim stronom. Jednocześnie Kolegium dostrzegło, że Inwestor w postępowaniu ustanowił pełnomocnika, a Prezydent Miasta Jastrzębie Zdrój nie doręczył mu zaskarżonej decyzji, ani innych pism w sprawie. W myśl art. 40 § 2 zd. 1 kpa, jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Wskazać należy, zgodnie ze stanowiskiem doktryny oraz orzecznictwa sądownoadministracyjnego, że pominięcie pełnomocnika w postępowaniu administracyjnym niweczy starania strony w dążeniu do pełnej i skutecznej ochrony jej interesów i narusza jej prawa w tym postępowaniu. Jednakże po analizie akt sprawy Kolegium nie dopatrzyło się, aby prawa lub interesy Inwestora, poprzez pominięcie jego pełnomocnika w postępowaniu, zostały naruszone. Inwestor nie zakwestionował również wydanej decyzji poprzez wniesienie od niej odwołania z czego należy wnosić, iż jest ona zgodna z jego wolą. Uchybienie powyższe nie wpłynęło zatem, w ocenie Kolegium, na samo rozstrzygnięcie, gdyż nie dotyka jego merytorycznej istoty. Pozostało więc bez wpływu na wynik postępowania.

Z uwagi zatem na powyższe zaskarżona decyzja zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym.

Odnosząc się natomiast do zarzutów odwołań Kolegium wskazuje, że nie stwierdziło ich słuszności. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań, które Kolegium powyżej wskazało. Za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, (LEX nr 3580815) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). (...). Okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia.” W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji środowiskowej, przy czym organ I instancji mając na uwadze potrzebę ochrony środowiska oraz zdrowie, życie i bezpieczeństwo ludności określił w tym zakresie warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Nadto organ I instancji przeprowadził postępowanie z poszanowaniem przepisów proceduralnych, w tym zapewnił wszystkim stronom czynny udział od dnia wszczęcia postępowania w sprawie do dnia wydania zaskarżonej obecnie decyzji, tj. zachowując wymogi art. 10 § 1 kpa. Zatem Kolegium nie dopatrzyło się uchybień i nie znalazło podstaw do wyeliminowania decyzji tego organu z obrotu prawnego. Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie zostało podane analizie przez wyspecjalizowane organy współdziałające, co zostało wyżej już wskazane. Organy te dostrzegając potencjalne zagrożenia określiły warunki jakie muszą zostać uwzględnione w decyzji środowiskowej. Brak było również podstaw do podważenia zapisów raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Przedłożony w sprawie raport został pozytywnie zweryfikowany przez organ I instancji i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Został on przy tym uznany za kompletny i spełniający wymogi prawa. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi zasadniczy dowód w sprawie dotyczącej środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Pomimo, iż jest dokumentem prywatnym, to jednak jest on dokumentem opracowywanym przez osoby posiadające wiadomości specjalne, wiedzę specjalistyczną z danej dziedziny i z tego względu kwestionowanie merytorycznej treści raportu możliwe jest wyłącznie na podstawie dokumentu posiadającego taką samą moc dowodową, a więc tzw. kontrraportu, czyli opinii sporządzonej również przez osobę posiadającą wiadomości specjalne. Nie jest więc możliwe zakwestionowanie raportu przez gołosłowne twierdzenia lub poprzez uogólnienia. Strony mogły zatem przedłożyć w sprawie opinie prywatne, czego nie uczyniły, polemizując w istocie z ustaleniami organu I instancji. Nie jest bowiem, w świetle treści art. 77 § 1 kpa tylko i wyłącznie obowiązkiem organu wszechstronne zbieranie materiału dowodowego służącego ustaleniu stanu faktycznego w sprawie. Także strony zobligowane są - zasadą współdziałania - do przedłożenia dowodów służących wyjaśnieniu sprawy, czy też naprowadzenia organu na okoliczności mające istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie odnosi bowiem zamierzonego skutku gołosłowne kwestionowanie czynności i ustaleń organów, zwłaszcza gdy są poparte takim konkretnym materiałem dowodowym, jak w niniejszej sprawie. Dlatego też podniesionych w odwołaniach zarzutów merytorycznych, co do oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie hałasu, ruchu samochodowego, oddziaływania na tereny rolne i szklarnię, bez przedstawienia dokumentów posiadających taką samą moc dowodową jak raport, nie sposób było uznać za zasadne. Mając jednak na uwadze obawy stron i społeczności lokalnej, organ I instancji określił warunki środowiskowe, które Inwestor obowiązany jest uwzględnić przy realizacji przedsięwzięcia mające chronić środowisko oraz zdrowie i życie mieszkańców. Przeprowadzenie zatem dodatkowej analizy środowiskowej z uwzględnieniem wpływu na zdrowie mieszkańców i lokalne rolnictwo, o którą wnioskowały strony w odwołaniach, nie było zasadne. Zarzuty i wnioski stawiane w odwołaniu stanowią w dużej mierze powtórzenie argumentów podnoszonych przez społeczeństwo, w tym strony, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego na etapie udziału społeczeństwa. Nie mogą one jednak skutecznie prowadzić do podważenia ustaleń i oceny organu I instancji. W orzecznictwie sądów administracyjnych jednolicie prezentowane jest stanowisko, że wyrażony w toku postępowania środowiskowego sprzeciw okolicznych mieszkańców wobec przedsięwzięcia, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej. W wyroku z 20.12.2013r., sygn. akt II OSK 1620/12, (CBOSA) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że [cyt.:] „celem postępowania, w którym wydaje się decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, jest możliwie najlepsze zabezpieczenie środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji, a nie jej zablokowanie. Jakkolwiek protesty społeczne (niezależnie od ich skali) kierowane przeciwko inwestycji, należy zatem dogłębnie ocenić, aby poznać ich powód, to jednak samo ich wystąpienie nie powoduje wniosku, że bez społecznej akceptacji przedsięwzięcia organ decyzji wydać nie może. W sytuacji stawiania zamierzeniu inwestycyjnemu konkretnych zarzutów i podnoszenia okoliczności istotnych dla oceny oddziaływania na środowisko, należy je wyjaśnić”, co w niniejszej sprawie, w ocenie Kolegium, uczyniono. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być rozumiane

jako swoiste referendum czy głosowanie nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji (tak: wyrok WSA w Białymstoku z 24.01.2019 r., sygn. akt II SA/Bk 464/18, (Lex 262614).

W ocenie zatem Kolegium organ I instancji przeprowadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy i ocenił je we wzajemnej łączności zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów, a więc nie naruszono art. 80 kpa. Gdy zaś chodzi o ujawnienia zasadności przesłanek, którymi kierował się organ I instancji przy wydawaniu decyzji, to stwierdzić przyjdzie, że organ w pełni uczynił zadość art. 107 § 3 kpa w zw. art. 85 ust. 2 ustawy – oos w zw. z art. 11 kpa. Z uzasadnienia bowiem zaskarżonej decyzji wynika, że organ wskazał motywy wydanego rozstrzygnięcia, wziął pod uwagę i wskazał w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienie, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy – oos oraz opinie Dyrektora Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku. Z uwagi na troskę o lokalną społeczność wskazał także i wyjaśnił potrzebę przeprowadzenia analizy porealizacyjnej przedsięwzięcia. Wyjaśnił również czym się kierował określając warunki środowiskowe decyzji, przy tym określając te warunki, nie zignorował stanowiska społeczności lokalnej przedstawionego w ramach udziału społeczeństwa, obawiającej się lokalizacji przedsięwzięcia na działce nr 2407/70. Organ I instancji wypełnił także zalecenia Kolegium wskazane w uprzednio wydanej decyzji z 16.09.2024r. nr SKO.OS/41.9/382/2024/10249/RN. Kolegium nie dopatrzyło się także uchybień w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 8.01.2024r. z przyczyn wskazanych już powyżej w uzasadnieniu niniejszego orzeczenia. To ten organ we współdziałaniu z organem I instancji dostrzegł potrzebę ochrony terenów mieszkaniowych sąsiadujących z terenem, na którym planowane jest do realizacji przedsięwzięcie, pod względem akustycznym, a także potrzebę ochrony ze względu na położenie przedsięwzięcia w obszarze ochronnym ujęcia wód podziemnych Żory-Rój. Potrzebę ochrony wód i gruntu stwierdził także w swojej opinii Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. W związku z tym w decyzji środowiskowej uwzględnione zostały warunki chroniące przed oddziaływaniem na te elementy środowiska. Jednocześnie wyjaśnił przyjdzie, odnosząc się do zarzutu odwołań odnośnie decyzji Wojewody Śląskiego z 3.11.2021r., że planowane przedsięwzięcie nie stanowi składowiska odpadów. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 pkt 25 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023r., Poz. 1587 z późn. zm.), ilekroć w ustawie jest mowa o składowisku odpadów - rozumie się przez to obiekt budowlany przeznaczony do składowania odpadów. Składowanie odpadów zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy o odpadach (proces D1 Składowanie w gruncie lub na powierzchni ziemi (np. składowiska itp.)) jest unieszkodliwianiem odpadów, które z kolei zdefiniowano w art. 3 ust. 1 pkt 30 ustawy o odpadach jako proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii (unieszkodliwianie na składowisku odpadów będzie to np. proces przekształceń biologicznych, fizycznych lub chemicznych w celu doprowadzenia odpadów do stanu, który nie stwarza zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub dla środowiska). Zatem zarzut ten nie może odnieść skutku. Organ I instancji nie naruszył także art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy, a planowane przedsięwzięcie jest zgodne z przepisami mpzp, co zostało wyżej już wskazane. Wyjaśnił przyjdzie, że na terenie oznaczonym w planie symbolem „P” jako przeznaczenie podstawowe wskazano obiekty i urządzenia działalności produkcyjnej, składów i magazynów służące prowadzeniu działalności gospodarczej z zakresu produkcji, przetwórstwa (w tym zbierania i przetwarzania odpadów) lub montażu. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach, ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu - rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie. Przetwarzanie jest zatem pojęciem szerszym i w swej ustawowej definicji mieści pojęcie odzysku, a także unieszkodliwiania. Zmiana zapisów mpzp miała zatem na celu dostosowanie nomenklatury do obowiązującego aktu prawnego rangi ustawowej. Brak tym samym podstaw, jak chcą tego odwołujący się, do wskazania innej lokalizacji przedsięwzięcia z dala od terenów zamieszkałych i uprawnych. Wolą uchwałodawcy wyrażoną w mpzp było przeznaczenie terenów oznaczonych symbolem „P” na lokalizację obiektów i urządzeń działalności produkcyjnej, składów i magazynów służących prowadzeniu działalności gospodarczej z zakresu produkcji, przetwórstwa (w tym zbierania i przetwarzania odpadów) lub montażu. Lokalizacja inwestycji pozostaje w całkowitej zgodności z tym przepisem planu i nie sposób oczekiwać zmiany lokalizacji przedsięwzięcia skoro jest ono sytuowane tam, gdzie pozwala na to uchwałodawca.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji. Przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ

odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym. Tym samym stwierdzić przyjdzie odnosząc się do wniosku odwołań, że przeprowadzone postępowanie nie dało podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji w trybie art. 138 § 2 kpa, gdyż nie zostały spełnione przesłanki z tego przepisu, tj. zaskarżona decyzja nie narusza przepisów postępowania, a w sprawie nie istnieje konieczny do wyjaśnienia zakres mający istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., poz. 935).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy - o oś w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. Radca Prawny P. – pełnomocnik P. przedsiębiorcy prowadzącego działalność pod firmą Eko Press.....
Na adres: JUVO Kancelaria Radców prawnych Heinrich, Kaczanowski Sp.p., 43-300 Bielsko-Biała, ul. Podwale 45 - e doręczenie AE:PL-49771-39604-TVFDH-39
2. P. przedsiębiorca prowadzący działalność pod firmą Eko Press....., 43-300 Bielsko – Biała, ul. Biegunowa 8 – do wiadomości - e-doręczenie PUH
3. Prezydent Miasta Jastrzębie Zdrój, e-doręczenie PURDE
4. P. – dane adresowe w aktach sprawy e-doręczenie PUH
5. P. – dane adresowe w aktach sprawy e-doręczenie PUH
6. P. – dane adresowe w aktach sprawy e-doręczenie PUH
7. P. – dane adresowe w aktach sprawy e-doręczenie PUH
8. P. – dane adresowe w aktach sprawy e-doręczenie PUH
9. Gmina Żory, 44-240 Żory, al. Wojska Polskiego 25 e-doręczenie PURDE

10. Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Żory, 44-240 Żory, al. Wojska Polskiego 25 e-doręczenie PURDE
11. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2 – Kolegium w/m, organy – e doręczenie PURDE
12. Stowarzyszenie „Grupa Działamy”, 44-240 Żory, oś. Sikorskiego 52 – e doręczenie PUH
13. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – e doręczenie AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
14. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Gliwicach, 44-100 Gliwice, ul. Robotnicza 2 – do wiadomości – e doręczenie PUH
15. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku, 44-200 Rybnik, ul. Kpt. L. Janiego 1 – e doręczenie AE:PL-48396-14210-FUEGF-15
16. Aa- BE 10

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.

Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl

Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:

art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.

Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.

Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).

Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczycza